

Theologiæ Sacramentalis Scholasticæ Et Moralis Pars ...

Ad Mentem Doctoris Subtilis Ioannis Duns Scoti D. Augustino conformen

In quo tractatur de Ministro Sacramento Pœnitentiæ. Item de Sacramentis
Extrema Unctionis, & Ordinis

Bosco, Jean a

Lovanii, 1672

Concl. I. Ad validam susceptionem Ordinum prærequiritur Baptismus;
secùs Confirmatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73429)

SECTIO QUARTA.

De Subjecto Ordinationis.

1.
Varia quæ-
stiones de
Subjecto
Ordinatio-
nis.

Varia hic moventur quæstiones de Subjecto Ordinationis. Prima, de sexu; an etiam mulier. Secunda, de ætate; an etiam infans. Tertia, de qualitate; puta de moribus, doctrina & congruâ sustentatione.

Quarta, de tempore, quo debent Ordines suscipi. Quinta, de obligatione continentie.

Suppono autem ante resolutionem harum quæstionum, quarum singulæ suas habent difficultates, suppono, inquam, doctrinam factis facilem, & ab omnibus admittam, videlicet:

CONCLUSIO I.

Ad validam susceptionem Ordinum prærequiritur Baptismus; secus Confirmatio.

2.
Probatur ex
Concilio
Nicæno.

Prima pars probatur ex Concil. Nicæno c. 19. (& refertur 1. q. 1. c. 52.) Si quis consuegerit ad Ecclesiam Catholicam de Paulianis & Cataphrygis, statutum est rebaptizari eos omnino debere (quia videlicet apud eos non servabatur vera ac legitima forma Baptismi) Si qui verò Clerici erant apud eos, siquidem inculpati fuerint & irreprehensibiles, rebaptizandi sunt, & rursus etiam ab Episcopo Ecclesie Catholice ordinentur. Si verò examinati, minus fuerint apti deprehensi, deponi (de facto, vel deponi, id est, non admitti, secundum Gloss. ibi, verb. Deponi) eos oportet. Similiter autem & circa Diaconos, & de omnibus, qui in eodem Clero inveniuntur, eadem forma servabitur.

Ubi Gloss. verb. Rursus: Arg. inquit, quod non baptizatus nullum recipit Ordinem, extra de Presbyt. non bapt. ca. Si quis Presbyter, infra eodem tit. Si quis per ignorantiam, sup. eodem: Cum Paulus. Verba cap. Si quis Presbyter, clarissima sunt: Si quis Presbyter ordinatus (inquit Concil. apud Compendium) deprehenderit se non esse baptizatum, baptizetur, & iterum ordinetur.

3.
Probatur ex
ratione
universalis
omnibus
Sacramen-
tis
cap. 1. de
Presbyt.
non Bapt.

Et ratio est universalis de omnibus Sacramentis, quam lego cap. 3. eodem, ibi: Cùmque super Ordinibus fuisse diu disputatum, quidam in eam declinaverunt sententiam, ut cum Baptismus sit fundamentum omnium Sacramentorum, ante susceptionem Baptismi non suscipiatur aliud Sacramentum: quoniam ubi fundamentum non est, superædificari non potest.

Sed contra hanc rationem opponitur in eodem cap. Cùm quis non solum per Sacramentum fidei sed per fidem etiam Sacramenti efficiatur proculdubio membrum Christi, & qui Christum habet per

fidem, etiam si Baptismus non habeat, habet utique fundamentum, præter quod aliud poni non potest, quod est Christus Iesus: superædificari posse videtur, sicut saluifera opera, sic & qualibet Ecclesiastica Sacramenta: cum illud non sit generaliter verum, neque de novis, neque de veteribus Sacramentis, quod Baptismus sit fundamentum illorum: quoniam & Sacramentum coniugii, & Eucharistia à non baptizatis recipi potest. Præterea Sacramentum Ordinis non solum Pontificalis, sed Sacerdotalis etiam & Levitici, ex institutione sua præcessit Baptismus, per quod forsitan videtur, quod ante Baptismus huiusmodi Ordines possent rite conferri, maxime his qui baptizati esse credantur.

Ceterum Innoc. 3. his, in contrarium allegatis, non obstantibus, priorem sententiam in eodem cap. hæc formâ verborum approbavit: Quia verò in Concilio apud Compendium legitur constitutum, quod si quis in Presbyterum ordinatus, deprehenderit se non esse baptizatum, baptizetur, & iterum ordinetur: Nos circa Latorem præsentium in hoc dubitabili casu, quod tutius est sequentes: Mandamus, quatenus ipsum per singulos Ordines usque ad Sacerdotium promovere procuret, & permittat eum in Sacerdotio ministrare, quia non intelligitur iteratum, quod ambigitur esse factum, nec male de Sacramento sentitur, cum illud non religionis contemptus, sed articulus necessitatis excludit.

Ubi quævis Pontifex non desinat absolute, Sacramentum Ordinis fuisse invalidum; tamen id hodie pro indubitato ab omnibus supponitur. Et ratio specialis esse potest; quia per Ordinem constituuntur Ecclesie ministri & rectores, adeoque membra principalia seu insignia hujus corporis mystici; per Baptismus autem simpliciter efficiuntur membra: sed profectò planè inconveniens est, ut sit minister sive Rector in Repub. qui non est concivis; ut sit membrum insigne alicujus corporis, antequam sit simpliciter membrum.

Unde fatetur Doctor Angelicus 4. dist. 24. qu. 1. a. 2. qu. 3. ad 2. Quid talis, si ad Sacerdotium promoveatur, non est Sacerdos, nec consecrari potest, nec absolvi in foro penitentiali. . . . & si Sacerdos ex etiam in Episcopum promoveatur, illi, quos ordinat non habent Ordinem; sed tamen pie credi potest, quod quantum ad ultimos effectus Sacramentorum summus Sacerdos suppleret defectum, & quod non permitteret hoc ita latere, quod periculum Ecclesie imminere posset.

Quid autem intelligat per ultimum effectum, ibi non explicat; sed Averſi hæc qu. 3. sect. 4. sic intelligit, quod homini bonâ fide suscipienti Sacramentum ab illo, qui defectu Baptismi & Ordinis non validè conferret,

H h h 2

Deus

Deus tribueret auxilia efficacia ad actum perfecte contritionis seu dilectionis, quo iustificari, & salvari posset; non autem quod Deus impoieret characterem, aut conferret gratiam iustificantem ex opere operato; nam iste effectus & hic modus operandi non dantur sine reali susceptione Sacramenti, ut patet ex alibi dictis.

tractationem. Ad primam itaque Respon- deo :

CONCLUSIO II.

Solus Vir est iure Divino capax Sacramenti Ordinis.

5. Probatur 2. pars Concl. exemplo Script.

Ceterum veluti certum est, praequiri Baptismum ad validam susceptionem Ordinum; ita etiam indubitatum est, non praequiri Confirmationem, quae est altera pars Conclusionis, & sumitur ab exemplo S. Scripturae; nam Apostoli fuerunt ordinati Sacerdotes & Episcopi ante Ascensionem Domini, sed Confirmationem, sive pro Confirmatione acceperunt Spiritum S. in die Pentecostes.

Hæc est doctrina Catholica contra aliquos Hæreticos de Secta Montani, vocati Cataphryges & Peperiani, qui etiam feminas ordinabant, & non solum ad inferiores Ordines sed ad Sacrodotium quoque & Episcopatum promovebant, teste Epiphano Hæresi 49, ubi Episcopi quoque apud ipsos sunt mulieres, & Presbyteri mulieres, & alia, quae nihil afferre dicunt.

Probatur ratione.

Ratione autem suadetur; quia Confirmatio instituta est ad roborandum hominem in confessione Fidei; non verò ad reddendum capacem aliorum Sacramentorum. Unde baptizatus, est non confirmatus, potest suscipere absolutionem Sacramentalem, Eucharistiam, & alia Sacramenta, cur non etiam Ordines? Non enim magis mediat Confirmatio inter Baptismum & Ordines, quam inter Baptismum & alia Sacramenta, aut quàm mediat Diaconatus v. g. inter Subdiaconatum & Sacerdotium, & tamen valet Sacerdotium susceptrum à non Diacono, ut superius ostensum fuit. Non itaque Confirmatio est tale medium, per quod transire oporteat, ut perveniatur ad finem seu alium terminum.

Et S. Augustinus lib. unico de Hæresibus, Hæresi 27. in principio: Peperiani à suo quadam nominati sunt, quam invocationem de eorum dicit Epiphanius. Hanc autem isti divinum aliquid esse asserunt. Hæresim hanc vocant. Tantum dicitur mulieribus participatum, ut Sacerdotio quoque apud antea non curant.

6. Occurrit objectioni.

Neque repugnat, Episcopum non confirmatum, dare aliis Confirmationem; non enim quando dat, id facit virtute suae Confirmationis, sed solum virtute suae Episcopalis consecrationis; ac proinde dici potest, ipsam habere & continere eminenter ac virtualiter in suo Ordine Episcopali, licet non acceperit formaliter. Noane oportet, ut Sacerdos prius formaliter acceperit Extremam Unctionem, antequam eam aliis possit conferre? Clarum est quod non; id quod ideo, quia illam præbere potest & præbet ex vi Ordinis Sacerdotalis, quem supponitur formaliter habere.

Nam, ut ait Apostolus ad Gal. 3. v. 28. Non est Iudeus neque Græcus: non est servus neque liber: non est masculinus neque femina. Omnes enim in Christo sumus. Igitur non est differentia unius & alterius sexus, ac proinde utique est capax Ecclesiasticorum Ordinum.

Ita Hæretici illi, ut colligitur ex Epiphano supra, dum verbis præallegatis contentum atterit: In Christo enim Iesu neque masculus neque femina, quasi diceret ideo Episcopi apud ipsos sunt mulieres, & Presbyteri mulieres, qui apud Christum, qui hos Ordines instituit, non est differentia unius & alterius sexus.

Itaque nemo dare potest, quod non habet, scilicet quod non eminenter saltem ac virtualiter continet in sua superiori potestate ad operandum talem effectum. Quinimmo sine ea superiori potestate, ipsa Confirmatio aut Extrema Unctio formaliter accepta & habita, minime sufficit ad dandam aliis Confirmationem aut Extremam Unctionem.

Accedit, quod idem Apostolus 1. Tim. 2. postquam docuit, quales esse debeant Episcopi & Diaconi, actum subiungat v. 11. Mulieres simulter pudicas, non detrahentes, sobrias, sicut in omnibus. Mulieres utique in Ordinibus Ecclesiasticis constitutas.

Et c. 5. v. 9. Vidua eligatur (scilicet ad certum ministerium & Ecclesiasticum Ordinem) non minus sexaginta annorum, que fuerit unus viri uxor. Sicuti cap. 3. v. 12. de Diaconis dicitur: Diaconi sint unus uxoris viri.

7. An peccet, qui ordinatur absque prævia Confirmatione.

An autem peccet, & graviter peccet, qui ordinatur absque prævia Confirmatione, latius discussimus Parte 1. huius Operis Disp. 3. Sect. 3. Concl. 5. ad quam remitto Lectorem, deinceps acturus de aliis questionibus supra propositis, quæ singulae, sicut dixi, habent suas difficultates, & ideo merentur longiorem

Denique scribens ad Rom. c. 16. v. 1. Commendo autem vobis Phœben sororem vestram, qua est in ministerio Ecclesie, qua est in Cæthes. Ubi in textu græco legi potest, Quæ est Diaconissa, nam idem est minuter latine, quod Diaconus græcè.

Enimverò non semel in antiquis scripturis & historiis Ecclesie, nominantur Diaconisse, & Presbyterisse, & Episcopisse. Immo in ipsius Apostolicis Constitutionibus Clementis lib. 8. c. 19. assignatur modus, quo ordinari debet Diaconissa, in hæc verba: De Diaconissa verò Barbolomæus constituo, ut manus ei Episcopus imponatur.